

תא שמע:

פורסין מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת,
בחמה - מפני החמה, ובגשמים - מפני הגשמים,
ובלבד שלא יתכוין לצוד!

התם נמי, דאיכא דבש.

אמר ליה רב עוקבא ממישן לרב אשי:
התינח בימות החמה דאיכא דבש, בימות הגשמים מאי איכא למימר?

לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות.

אותן שתי חלות מוקצות הן!

הכא במאי עסקינן - שחשב עליהם.

אבל לא חשב עליהם מאי - אסור, אדתיני ובלבד שלא יתכוין לצוד - לפלוג ולתני בדידה: במה דברים אמורים - שחשב עליהן, אבל לא חשב עליהן - אסור!
הכי קאמר: אף על פי שחשב עליהן, ובלבד שלא יתכוין לצוד.

במאי אוקימתא - כרבי יהודה דאית ליה מוקצה,
אימא סיפא: ובלבד שלא יתכוין לצוד, אתאן לרבי שמעון, דאמר: דבר שאין מתכוין מותר!

ותסברא דרבי שמעון? והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו: מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות!

לעולם כולה רבי יהודה היא, והכא במאי עסקינן - דאית ביה כוי. ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוין לצוד אלא אימא: ובלבד שלא יעשנה מצודה.

פשיטא!

מהו דתימא: במיננו נצוד - אסור, שלא במיננו נצוד - מותר, קא משמע לן.

רב אשי אמר: מי קתני בימות החמה ובימות הגשמים? בחמה מפני החמה, ובגשמים מפני הגשמים קתני. ביומי ניסן וביומי תשרי, דאיכא חמה ואיכא גשמים ואיכא דבש.